

## **Sv. omša s obnovením manž. sľubov – MS a MSS 2019**

1. Sol 4, 1-8; Ž 97, 1-2. 5-6. 10-12; Mt 25, 1-13

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo: „Nebeské kráľovstvo sa bude podobáť desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. Päť z nich bolo nerozumných a päť múdrych. Nerozumné si vzali lampy, ale olej si so sebou nevzali. Múdre si vzali s lampami aj olej do nádob.

Keď ženích neprichádzal, všetkým sa začalo driemať a zaspali. O polnoci sa strhol krik: „Ženích prichádza, vyjdite mu v ústrety!“

Všetky panny sa prebudili a pripravovali si lampy.

Tu nerozumné panny povedali múdrym: „Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú.“

Ale múdre odvetili: „Aby azda nebolo ani nám ani vám málo, chodte radšej k predavačom a kúpte si!“

No kým išli kupovať olej, prišiel ženích a tie, čo boli pripravené, vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili.

Napokon prišli aj ostatné panny a vraveli: „Pane, Pane, otvor nám!“

Ale on im povedal: „Veru, hovorím vám: Nepoznám vás.“

Preto bdejte, lebo nevíete ani dňa ani hodiny.“

Keď išiel Laco kupovať olej prekvapil vedúcu vysvetľovaním podobenstva o múdrych pannách. Nás to neprekvapuje lebo my vieme, čo spôsobuje Božie Slovo.

Boh keď hovorí, hovorí človekovi. Dáva hovoriť aj o udalostiach. Dáva hovoriť aj cez ľudí. Cez ľudí starých čias i cez súčasných. Aj každého z Vás.

Boh musí byť na prvom mieste v mojom živote. Nie na jednom z popredných, ale na prvom. Ak to tak bude, ešte len potom zistíme, čo znamená to, čo sa hovorilo aj o Jánovi Krstiteľovi: Pánova ruka bola s ním.

- Mária je požehnaná a plná milosti a tak všetko, čo robí, dostáva vyšší zmysel. Aj o nej platí: Pánova ruka bola s ňou.
- Je to vyňaté zo všednosti. Nie je to všedná skutočnosť, pretože Mária je plná Boha a tak aj jej Návšteva je zároveň Božou Návštevou.
- Mária je požehnaná prítomnosťou Božieho Slova v jej živote a z jej vnútra vyrážajú pramene Ducha Svätého. Človekom plným Boha skrze prijaté Božie Slovo a Ducha Svätého.
- Ona prijala do svojho života Božie Slovo a dostala moc stať sa Božím dieťaťom.
- „Tým, ktorí ho prijali dal moc stať sa božími deťmi.“
- Pretože prijala Boha do svojho srdca stáva sa Požehnanou a prináša Požehnanie. Ona je tehotná Božím Slovom. Tehotenstvo mení organizmus ženy. Máriu mení Božie Slovo.

Ona sama nám vydáva svedectvo o tom, čo v nej spôsobil Boh. Ale tehotenstvo Božím slovom mení aj sviatostných manželov.

- Marek – išiel s otcom po schodoch a dolu na prízemí zbadali na schodoch do suterénu potkana – neodchádzal pred nimi a preto otec povedal: asi je chorý. Marek potom pri večernej modlitbe prosil aby Boh uzdravil chorého uja potkana.... A ja som presvedčený, že Boh jeho modlitbu vypočul...
- Ježiš sa v ústraní osamote modlí. Keď prestane, učeníci ho žiadajú: "Pane, nauč nás modliť sa" (v.1). On im odpovedal: "Keď sa modlíte, hovorte:» Otče náš«..." (v.2) Toto slovo je "tajomstvom" Ježišovej modlitby a kľúčom, ktorý nám on sám odovzdáva, aby sme mohli tiež nadväzovať onen vzťah dôverného dialógu s Otcom, ktorý sprevádzal a niesol celý Jeho život.
- Celý týždeň sme si pripomínali rebríček hodnôt – aj vtedy keď sme rozprávali o rozdieloch, komunikácii, sexualite či pozornostiach a ešte predtým, keď sme sa učili o sebavedomí a o odpustení...
- Ježišova modlitba a teda kresťanská modlitba najprv robí miesto Bohu, ktorého necháva, aby v nás prejavil Svoju svätosť a dal prísť Svojmu kráľovstvu v možnosti uplatňovať zvrchovanosť Svoje lásky v našom živote. Nemožno žiť bez chleba, nemožno žiť bez odpustenia a nemožno žiť bez pomoci Božej v pokušeniach.

Ježišovo učenie o modlitbe potom pokračuje dvoma podobenstvami, ktoré nás učia plnej dôvere v Boha, ktorý je Otcom. «Modlitba je v našich rukách prvým a principiálnym "pracovným nástrojom"!» Naliehavou prosbou k Bohu nepresvedčujeme Boha, ale posilňujeme svoju vieru a svoju trpezlivosť, to znamená svoju schopnosť zasadzovať sa spolu s Bohom za veci, ktoré sú naozaj dôležité a potrebné.

- V modlitbe sme dvaja: Ženích a nevesta spoločne bojujeme za dôležité veci. Medzi nich patrí jedna, ktorá je dôležitejšia ako všetky ostatné, ale ktorú o vypočutie skoro nikdy neprosíme, a tou je Duch Svätý.
- Ježiš hovorí: "Ak vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!" (V.13). Duch Svätý. Máme prosiť, aby k nám prišiel Duch Svätý! K čomu je Duch Svätý? K tomu, aby

sme žili dobre a múdro a s láskou plnili Božiu vôľu. Bolo by krásne, keby tento týždeň každý z nás prosil Otca: "Otče, daj mi Ducha Svätého!"

- Jeho Slovo prišlo k nám nie ako sled abstraktných teórií, ale ako spoločník na ceste a vždy nám ukazovalo smer. (AL 22) To sme si povedali minule, že bolo dôležité, že emauzskí boli s Ním...
- Toto týždňové stretnutie bolo príležitosťou zosumarizovať to, čo sme dostali..., čo Boh stavia pred nás..., že sme aj my boli s Ním...
- On vždy príde s určitým úmyslom. S určitým poslanstvom. A to isté Božie Slovo má pre nás v rozličnú dobu svoje vlastné poslanstvo...
- Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá nebeský Otec Ducha Svätého tým, čo ho prosia!"
- Ženích, Dobrý pastier v extrémnom milosrdenstve berie na svoje plecia človečenstvo Nevesty, a jeho oči sa prenikajú s jej očami.
- Kristus vidí okom Nevesty a Nevesta okom Krista-Ženícha... Každá domáca Cirkev objavuje v Kristovi-Ženíchovi nového Adama, vlastné človečenstvo a budúcnosť, ktorá ju čaká, kontemplujúc v jeho pohľade Otcovu lásku.
- Aj dnes potrebujeme najprv vedomie Topografie – nie plánu cesty, ale vedomie, že Ježiš je cesta a pozýva za sebou a potom posiela. Ale pritom ako kráča a ako sa stáva Cestou vysvetľuje.
- Mnohí z nás to poznajú ako povolanie – čiže pozvanie, byť s ním, aby nás mohol poslať.
- Inými slovami je to trojica oporných stĺpov, ktorá nám ukazuje cestu: je to pamäť, modlitba a misia.
- A v tomto kontexte aby Cirkev nasledovala Ježiša, je putujúca, koná okamžite, rýchlo, a je odhodlaná. Význam týchto podmienok stanovených Ježišom – *putovnosť, pohotovosť a odhodlanie* – spočíva aj v tom, že v tomto prípade manželia povedia „áno“ na hlavný cieľ: stať sa Kristovou nevestou! Preto si chceme uvedomiť čím sa stávame vstupom do stavu Manželského. Lebo naozaj je to stav...

- Je to slobodná a vedomá voľba, urobená z lásky, s cieľom opätovať Bohu jeho neoceniteľnú milosť, a nie konaná v snahe o vlastné presadenie sa. Pripomeňme si aj hermeneutický kruh, v ktorom opäť a opäť spoznávame jednotlivé aspekty manželstva aby sme ho žili ako celok... A v tomto týždni sme sa o tom denne presviedčali...
- Pochopili ste, prečo ste tu už toľký-krát? Aby ste lepšie poznali svoje sviatostné manželstvo...
- Zapojte do toho pamäť - a budeme o tom uvažovať aj viac...
- Mnohé rodiny okolo nás sú polomŕtve, ale iné rodiny majú svoje sviatostné poslanie.
- Spomínal som minule príbeh Václava. Jeho rozprávaniu o ich dome a hľadaní predchádzalo Máriovo rozprávanie o jeho víkende, v ktorom zažil veľmi veľa. Chystá sa k iniciačným sviatostiam aj k jednej veľmi silnej sviatosti manželstva. A zdá sa, že o tejto sviatosti poslanca tiež treba hovoriť ako o iniciačnej, lebo stále o nej vieme málo a stále nepoznáme katechizmus, lebo uvažovanie o tejto sviatosti poslanca je rozptýlené po celom 2865 bodovom dokumente KKC.
- Vráťme sa k Máriovi. V ten víkend v piatok dostal pokutu 150 € za nezaplatenie diaľničnej známky za 2016. Nemohol sa dopátrať v bankovom archíve ale bol presvedčený, že ju platil... Roztrpčilo ho to.
- V ten piatok večer šiel s kamarátom robiť životopis do nového zamestnania a keď išli domov stretli elegantnú, opitú ženu s vysokými štekami v rukách.
- Nevedel že budú samaritáni ale ujali sa jej a zistili podľa adresy, že ide úplne opačným smerom a že by sa mohla stratiť v lese. Tak ju odprevadili k mame a ona po celej ceste vykrikovala na sídlisko, že ju opustil muž s nejakou mladou frajlou. Na druhý deň bolo semifinále MS v hokeji a tak šiel do jednej miestnej krčmy na pivo, že si ho tam pozrie spolu s chlapmi. Ale bol tam iba jeden. Tak si dal pivo a ten chlap si objednal pizzu. Spolu pozerali a ten chlap polovicu zjedol druhú polovicu zbalil a dal si ju do tašky. Keď sa Mário o chvíľu na neho pozrel, mal vypleštené oči, pot na čele a bol bez pohybu. Vyzeral mŕtvy. Rýchlo zavolať pohotovosť a keď prišla, lekárnica konštatovala, že to je čemer – to jedlo mu nesadlo,

odkrvilo mozog a bol ako mŕtvy. Lekárka ho prebrala, niečo mu pichla a odišla. Oni ešte spolu dopozerali hokej a potom ho Mário odprevadil domov. Na druhý deň šiel hrať s kamarátmi futbal - uprostred zápasu mu zazvonil mobil a mama mu oznámila že jeden z príbuzných sa zastrelil... Nejakto spracoval, ale o chvíľu mu kamarát povedal, že tí dvaja, ktorých do krvi zbili nejakí výtržníci v MHD boli rodičia ich kamaráta a že mama je v kritickom stave. Večer – hovorí Mário – som si uvedomil, že čo je tých mojich 150 € v porovnaní s tým čo zažili títo ľudia okolo...

- Keď nám to rozprával na stretku tak sme si pripomenuli, že sa za všetkých ešte treba modliť...
- Mário ešte nie je ženatý, ale dotýkala sa ho situácia týchto rodín a keď sa ožení bude sa ho dotýkať ešte viac.
- A minule na I. t. MS v BB sme pri stole rozprávali o mladých rozvedených manželoch, ktorí sú situácii ako ten zranený a my sme postavení do situácie, keď máme poskytnúť pomoc...
- Svätý Ambróz komentuje príbeh o milosrdnom samaritánovi: "Nie je to krv, ale súciti, ktorý nás robí príbuznými."
- Ale POZOR! Do manželského povolania súciti nepatrí (pri výbere manžela, manželky), ale do manželstva (do života v ňom) áno! Manželia Rácovi z manželákov dokonca hovoria, že jednotlivec z manželstva nemôže zo súcitu zachraňovať jednotlivca z iného manželstva alebo vzťahu... dokonca v takom prípade nemôže zachraňovať ani kňaz ani rehoľná sestra. Tam sa nesmie udiať ani žiadny dotyk, lebo by ohrozil obe strany. Tam musí byť odstup a nie súciti ale milosrdenstvo...
- Sviatosť manželstva je sviatosť poslania a potrebujeme si uvedomiť ako je táto sviatosť včlenená do farnosti. Pritom si uvedomujeme, že farnosť nie je sviatosťou ale sviatosť manželstva áno.
- AL 11: „Pár, ktorý miluje a plodí život, je skutočnou živou „sochou“ (nie tou zo skaly alebo zo zlata, ktorú Dekalóg zakazuje), schopnou znázorniť Boha Stvoriteľa a Spasiteľa.
- Plodná láska sa preto stáva symbolom intímnych Božích skutočností (...)
- Rodina má sama o sebe evanjelizačnú povahu.

- AL 166: „Rodina je nielen prostredím plodenia, ale aj prijatia nového života, ktorý prichádza ako Boží dar.
- Každý nový život «nám umožňuje objaviť najnezištnejší rozmer lásky, nad ktorým budeme vždy žasnúť. Je to krása toho, keď sme vopred milovaní: deti sú milované skôr, než prichádzajú na svet».
- Rodina evanjelizuje v sile toho, že je sviatosťou, účinným znamením Kristovej prítomnosti.
- AL 15: „Do tejto perspektívy môžeme zasadiť aj ďalší rozmer rodiny.
- Vieme, že v Novom zákone sa hovorí o „Cirkvi, ktorá sa stretá v dome“ (por. 1 Kor 16,19; Rim 16,5; Kol 4,15; Flm 2).
- Životný priestor rodiny sa mohol premeniť na domácu cirkev, domáci chrám, na sídlo Eucharistie, prítomnosti Krista sediaceho pri tom istom stole.
- Každá rodina prechádza od spôsobu bytia manžel-manželka, s deťmi alebo bez detí, k tomu, že utvára manželský pár s Ježišom pre „inú“, väčšiu rodinu.
- Vďaka tomuto daru môže zmeniť svoju tvár aj farnosť.
- Aký je najčastejší dnešný stav? Pravdepodobne tak, že *farnosť, kde je „navrchu“ kňaz ako jediný styčný bod vzťahov.*
- **Aká je možná vízia:** Farnosť, kde kňaz predsedá spoločenstvu ako vodca a pastier rodiny rodín, ktorým vrcholným stelesnením je nedeľné slávenie eucharistie. To je vedomie, že farárom je v skutočnosti Kristus a my sme jeho nástroje. Všetci, ktorí majú sviatosť poslania, každý svojim vlastným spôsobom.

Manželský pár, ktorý utvára „malú cirkev“...

- Čo zvláštneho ponúka?
- Skúsenosť Ježišovej prítomnosti skrze prijatie a zdieľanie.
- - Ježišovo slovo.
- - Bratstvo, ktoré v sebe spojuje krásu rozdielnosti (láska jedného k druhému) a krásu jednoty.
- - Dáva okúsiť krásu vznešeného otcovstva a materstva, ktorého pôvodcom je nebeský Otec
- - Uvádza toho, koho sprevádza, do horizontu nekonečna, za hranicu smrti, ku svadobnej hostine s Bohom v Ježišovi.

- Táto ikona vznikla z túžby vyjadriť nerozlučiteľnosť lásky Boha, ktorá je darovaná manželom cez sviatosť manželstva a ktorú sú povolani zjavovať všetkým okolo.
- Predovšetkým si všimnime v centrálnom ovále trojičnú lásku, vyjadrenú v postave Otca sediaceho na tróne, ktorý drží kríž, **svadobné lôžko** /thalamo/, kde sa zjavila snubná láska Syna a z ktorého pochádza dar Ducha Svätého.
- Zlaté pozadie, naznačuje, že sa nachádzame pred Božou tvárou, pred tajomstvom Boha. Jediný, oprávnený postoj je kontemplácia, adorácia a chvála.
- Prítomnosť Márie otvára pochopenie tajomstva lásky vo vtelení, keď „Áno“ **Matky** umožnilo Synovi prijatie ľudskosti a „Áno“ Syna zjavilo v tele Lásku Boha k človeku. Mária sa tak stáva symbolom Cirkvi, ktorá žije s Ježišom - Ženíchom hlbokú intimitu, ktorá sa stáva zjavnou v úzkom objatí medzi Ženíchom a Nevestou, cez ich vzájomný dotyk líce na líce a cez ruku Ženy, ktorá sa dotýka Ježišovho boku.
- Je to znak hlbokej intimity a nerozlučnosti lásky, ktorú Ježiš chcel mať so svojou Cirkvou cez Eucharistiu. V nej môžeme kontemplovať, akú jednotu chce Ježiš vytvárať s každou osobou a celým ľudstvom cez svoje telo darované z lásky. Toto nerozlučiteľné spoločenstvo božského a ľudského je viditeľné cez zlatú svätožiaru okolo hlavy Ježiša a hlavy Ženy a tiež cez modrú a červenú farbu Nevestiných šiat a vankúšov na ktorých sedí Otec.
- **Duch Svätý v tradičnom symbole** holubice je v pozícii medzi vnútrom a vonkajšom **manderle**, pretože je to On, ktorý umožňuje tu a teraz uvedenie a zakúšanie spoločenstva s Otcom a Synom, ktorí sú na nebesiach.
- Iba v Duchu môžeme hovoriť s Otcom a Synom, počúvať ich hlas a zakúšať ich prítomnosť v nás. A pre manželov je Duch Svätý darom, **vyliatym na nich vo sviatosti manželstva**. Dar, ktorý posvätil ich vzájomný vzťah.
- Práve v Duchu Svätom manželia dostávajú dar nerozlučiteľnej lásky, ako je nerozlučiteľná Láska Krista k svojej Cirkvi. Dostávajú dar, žiť toto tajomstvo lásky a schopnosť **zdieľať** ho všetkým, ktorých stretnú. Obrúčky, ktoré symbolizujú toto posvätenie, sú preniknuté milosťou Ducha Svätého, ktorá prichádza k manželom. **Daruje im** schopnosť stávať sa na zemi pokračovaním a „rozdávaním“

nerozlučiteľnej lásky Krista pre každého človeka a celú Cirkev, ktorú symbolizujú **viaceré** osoby v spodnej časti ikony.

Zlaté lúče, ktoré prichádzajú až na zem k ľuďom naznačujú, že táto nerozlučiteľná Láska sa nemá zastaviť len pri manželoch. **Ona má pokračovať v každodennom živote**, vo vzťahoch so všetkými ľuďmi, ktorých **stretávajú**, nezávisle od veku, životného stavu alebo podmienok v ktorých žijú. Tak sa stávajú manželia vo svojom poslaní milosrdným samaritánom...

Táto ikona sa snaží vyjadriť nádherné posolstvo pápeža Františka, ktoré nám ponúka v Amoris Laetitia v bode 121: „manželia, v sile sviatosti dostávajú vlastné a osobitné poslanie, aby **mohli zjavovať** cez najjednoduchšie, obyčajné vecí – tú lásku, ktorou Kristus miluje Cirkev a neustále darúva svoj život za ňu.“

Hovoríme v našom západnom spôsobe zmýšľania, že Cirkev sa narodila z Kristovho boku. Ale východná spiritualita odкрýva skutočnosť, že nevesta vchádza do Kristovho, Ženíchovho otvoreného boku a tam naberá Božieho Ducha... Svätý Pavol píše: «Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu» (Ef 5,25), čiže, ako vysvetľuje apoštol, Ježiš miluje Cirkev ako *svoju nevestu*. Pre Pána nie sme akousi skupinou veriacich či náboženskou organizáciou, sme *jeho nevestou*. On hľadá na svoju Cirkev s nehou, miluje ju s absolútnou vernosťou, i napriek našim chybám a zradám. Tak ako v ten deň Petrovi, dnes hovorí nám všetkým: „*moja Cirkev – vy ste moja Cirkev*“.

Takto sa stáva pochopiteľným aj nápis na ikone: „Manželia dostávajú dar nerozlučiteľnej lásky pre život a **zdieľanie**“

Ak je manželstvo spoločnou cestou k svätosti – večne šťastní spolu môžu byť iba v nebi...

Ježiš je Cesta a preto poďme jeho Cestou.

---